

O alle gij dorstigen! komt tot de wateren, en gij, die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld, en zonder prijs, wijn en melk! Waarom weegt gijlieden geld uit voor hetgeen geen brood is, en uw arbeid voor hetgeen niet verzadigen kan? Hoort aandachtiglijk naar Mij, en eet het goede, en laat uw ziel in vettigheid zich verlustigen, Jes. 55:1-2.

Geliefden, welk een schone gepaste woorden voor zielen die geen brood meer hebben tot hun eeuwige verzadiging. Welk ook een liefelijke woorden voor zielen die geen wijn en melk meer hebben om hun onhoudbare geestelijke dorst te lessen. Liefelijke woorden van die Meerdere Safnath Pahaneah, die met Zijn broederen wenst te eten, maar Zich niet eerder kan openbaren als het moment dat Zijn broederen voor Hem volledig in de schuld zijn gekomen, zich schuldig wetende aan zijn vergoten bloed. Schone woorden van Hem, Die Zich voor een tijd verborgen moest houden, vanwege dat Zijn geestelijke (vrome) broederen nog niet door hun geestelijke bedje van vroomheid tot betaling, waren heen gezakt. Geliefden, Hij wenst het Zijn geestelijke broederen zo graag om niet te schenken, maar wat doen velen er toch lang over voor ze er geestelijk achter zijn gebracht, werkelijk niets te hebben. Wat graven toch velen nog in hun geestelijke binnenzakken, of daar nog iets is, waarmede zij Hem behaaglijk kunnen wezen. Maar zij vergeten dat Hij gekomen was om Zijn broederen te dienen, en NIET om van hen gediend te worden. Wat is het voor Zijn geestelijke broederen toch steeds weer een les, dat Zijn Vader uit de hemel het hen verkondigd had: “Deze is Mijn geliefde Zoon, in dewelke IK Mijn welbehagen heb.” Hij kwam immers daar waar de deuren gesloten waren. Kwam Hij dan ook niet op de bruiloft te Kana, waar de vaten der wijn ledig waren. Ja geliefden, zo moet een zondaar er achter gebracht werkelijk niets Hem aan te kunnen brengen tot gerechtigheid. Hoe schoon omschreef Mc Cheyne deze zaak ook alweer?

*Toen voeld' ik wat eisen Gods heiligheid deed.
Daar werd al mijn deugd een wegwerpelijk kleed.
Toen vlucht' ik tot Jezus. Hij heeft mij gered!
Hij heeft mij verlost van het vonnis der wet!
Mijn heil en mijn vreugd' en mijn leven werd Hij.
Ik boog m', en geloofd', en mijn God sprak mij vrij!*

Dit moet iedere verkoren zondaar in zijn leven leren, maar ook telkens weer bij vernieuwing. Want, wanneer een verkoren zondaar deze Zaak deelachtig is geworden, en daarmede een gerechtvaardigde zondaar is geworden, moet hij gaan leren leunen en steunen op de verworven en aan hem persoonlijk toegepaste heiligheid en gerechtigheid van Jezus Christus, 1 Kor. 1:30, Efeze 4:24. Maar hoevelen van dit verlost zondaarsvolk, zoeken na hun verlossing nog een zekere mate van heiligheid voor God te betrachten, dewijl ze Hem niets anders dan zonden aan kunnen brengen. Smijt weg met die heiligheidskrukken!, zou dr. Kohlbrugge destijds gezegd hebben. Want, deze zgn. krukken van heiligheid brengen u weer in een vernieuwde mate van dienstbaarheid, waardoor ge de gevoelige geloofsgemeenschap met uw lieve Borg en Zaligmaker moet gemissen. Heeft Melanchton het destijds, na zijn zielsverlossing, niet aan zijn vriend Luther gevraagd, zeggende: ‘zouden we dan helemaal niets aan onze zaligheid toe behoeven te doen...?’ Ook deze reformator was nog niet geheel verlost geworden van het vervloekte roomse zuurdesem, waarmee ook heden ten dage velen van Gods volk weer mee bevangen zijn geworden. Waarop Luther hem antwoordde: ‘kon je maar niets doen!’ Geliefden, hier moest u eens een poosje over nadenken. Want, heeft ook de apostel Paulus de Galatiërs destijds niet vermaand, zeggende: “Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met

het juk der dienstbaarheid bevangen, Gal. 5:1.” Maar hoevelen van Zijn duur gekochte geestelijke broederen doen, net als destijds de Galatiërs, de gevoelige kracht van de genade Gods in Christus te niet, door opnieuw enige goede werken jegens Hem te willen betrachten, Gal. 2:21. Ja geliefden, maar een ziel moet maar in zo'n kuil van dienstbaarheid zitten. Hoe zal zo'n ziel daar ooit uitgeraken, indien de Heere Jezus hem niet kwam toe te roepen: “*O alle gij dorstigen! komt tot de wateren, en gij, die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld, en zonder prijs, wijn en melk! **Waarom weegt gijlieden geld uit voor hetgeen geen brood is, en uw arbeid voor hetgeen niet verzadigen kan?** Hoort aandachtiglijk naar Mij, en eet het goede, en laat uw ziel in vettigheid zich verlustigen.*” Komt toch tot Mij, zegt hier den Heere Jezus tot Zijn lieve kinderen, die het maar niet kunnen laten om in hun geestelijke zakken met daarin de grote gaten, nog enige verbetering en ook enige mate van levensheiliging trachten te zoeken. Was dan de vervulling van Zijn heilige Wet niet de ingestorte liefde Gods in Christus, naar Rom. 13:10. Dit is nu de reden waarom straks de liefde mee naar binnen gaat, geliefden. Het geloof gaat over in gemeenschap, de hoop gaat over in aanschouwen, maar de liefde vergaat nimmermeer. Om deze reden werd de hemel door sommige van onze vaders ook wel, ‘een volheid van liefde’, genoemd. De Vader is door Zijn Zoon verheerlijkt geworden, omdat de Zoon de wil van Zijn Vader heeft willen volbrengen. Deze wil, die verklaard lag in Gods heilige Wet, heeft de Zoon volbracht door het lijden in zijn leven en sterven. Heeft Hij Zijn dan niet Borgtochtelijk gebeden? “Vader, de ure is gekomen, verheerlijk Uw Zoon, opdat ook Uw Zoon U verheerlijke. Gelijkerwijs Gij Hem macht gegeven hebt over alle vlees, opdat al wat Gij Hem gegeven hebt, Hij hun het eeuwige leven geve. En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den enigen waarachtigen God, en Jezus Christus, Dien Gij gezonden hebt. Ik heb U verheerlijkt op de aarde; Ik heb voleindigd het werk, dat Gij Mij gegeven hebt om te doen; En nu verheerlijk Mij, Gij Vader, bij Uzelven, met de heerlijkheid, die Ik bij U had, eer de wereld was. Ik heb Uw Naam geopenbaard den mensen, die Gij Mij uit de wereld gegeven hebt. Zij waren Uw, en Gij hebt Mij dezelve gegeven; **en zij hebben Uw woord bewaard.**”

Maar hoevelen van Zijn geestelijke broederen, denken toch dat zij, ook na hun zielsverlossing, dit Woord (zeer krampachtig) moeten bewaren, terwijl ze in en van zichzelf geen krachte, handen en voeten hebben om dit Woord op ook maar enige wijze te kunnen bewaren. Nee geliefden, zij hebben dit Woord bewaard in Hem, en daarom is het hen toegerekend geworden, even gelijk als hen de erfzonden in Adam toegerekend waren geworden. Toegerekend om niet! Deze gerechtigheid en heiligheid is hen niet ingestort! Nee, dat leerde immers Rome, vandaar dat Rome vaak sprak van bijv. de heilige Maria. Nee lezer, dat volk is en blijft van zichzelf een onverbeterlijke zondaar, waaruit geen enkele goede vrucht meer gevonden kan worden. Hun vruchten worden daarom uit Hem gevonden, uit vrije genade om niet. Want, door/in Hem, schrijft de apostel Jacobus, zijn zij immers daders des Woords geworden, Jac. 1:22. Hoe dan, hoe is dat volk van God dan een geestelijke dader des Woords, hoor ik iemand in gedachte roepen. Door de ingestorte liefde Gods in Christus, waardoor zij in dat uur der minne geestelijk verbrijzeld zijn geworden, Jes. 57:15. *Zo is dan de liefde de vervulling der Wet...!!* Hoe kon dan David in Psalm 119, anders dan alleen in/door de liefde Gods in Christus, Gods heilige volmaakte Wet beminnen? Het geloof is immers werkende door de ingestorte liefde Gods in Christus, Gal. 5:6. Door deze liefde liggen zij in Hem verbonden, in Hem verslonden, en kunnen zij geen zonden meer doen. Geliefd volk van God, zo is daar dan geen zonde meer in Zijn verkoren Jacob, en geen enkele overtreding meer in Zijn verlore Israël. Omdat de Vader Zijn van eeuwigheid geliefde geestelijke bondsvolk steeds aanschouwt in de doorboorde handen en voeten van Zijn lieve Zoon. Wanneer dan dat vuur van deze ingestorte Liefde Gods in Christi Jezus in hun arme zielen weer

eens mag gaan branden, doordat de Geest van Christus bij vernieuwing weer eens olie op dat liefdevuur gaat werpen, kan dat volk niet meer zondigen, geliefden. Wanneer, iemand ook maar moge denken dat ik hier Gods volk een vrijbrief geef, om er maar op los te gaan zondigen, wil ik hem toeroepen, dat deze beschuldiger dan wellicht nimmer iets van de liefde Gods in Christus heeft mogen proeven. Want, deze liefde haat alles wat God haat, en deze heeft namelijk lief al hetgeen God liefheeft. Hetgeen God Zelf is, en Zijn inzettingen, Zijn dag, Zijn lieve volk, en noem verder maar op. Maar hoevelen van dat lieve volk van God, gaan, vanwege dat ze bij tijden weleens een bezoekje krijgen van zgn. zeer vrome Judaïsten, toch weer enige dankbare werken jegens Hem proberen te betrachten. Werkelijk een dwaasheid, lezer! Maar hoevelen zijn hiermee niet bevangen geworden, omdat ze in hun denken en in hun redeneren de Wet bij vernieuwing weer achter hun verlossing c.q. het Evangelie hebben gebracht, waardoor ze weer in het geestelijk donker geraken. Weet u wat een ander woord voor het Evangelie is, geliefden? Namelijk, de vervulde Wet in Christus. Daartoe moesten destijds op Gods bevel de stenen tafelen van Zijn heilige Wet, in de ark des verbonds gelegd worden, met daarboven het verzoendeksel. En wilt u dan, met al uw levensverbeteringen en het betrachten van een bepaalde heiligheid, weer dat verzoendeksel op gaan lichten, lief kind des Heeren? Bent ge dan vergeten, dat er bloed heeft gevloeid, en dat dit bloed aan dit verzoendeksel is gestreken? Altijd maar weer wat doen voor God, terwijl Christus het Zijn volk gedurig toeroept: 'Laat mij het gedurig voor u doen!' Het is voor u volkomen volbracht! Gooi weg die zgn. vrome werken, waarmee ge uzelf voor Hem een weinig tracht op te knappen. Want, het Koninkrijk van Koning Jezus is geen Koninkrijk van dienstbaarheid, maar juist een Koninkrijk van vrijheid. Hij heeft Zijn lieve keurlingen namelijk genomen hoedanig en zondig zij ook waren. Zwart van schurftige zonden, heeft Hij ze in Zijn liefdesarmen genomen, en ze daar eeuwig rein en schoon gekust. Daarmee zijn ze niet schoon en rein in zichzelf, maar juist rein in Zijn volbrachte werk, krachtens toerekening en toepassing. Zijn Geest nam het uit Hem, en heeft het toen in dat liefelijke uurtje uit Hem genomen, en het Zijn volk geestelijk verkondigd, waarop zij dronken van Zijn eeuwige liefde wegzakten in Zijn liefdesarmen. Voor eeuwig is daar betaald, geliefd kind des Heeren. Voor uw erfschuld, uw zonden van bedrijf, en ook alle zonden die ge nog moet bedrijven. Zijn bloed heeft al uw overtredingen weggeworpen in een zee van eeuwige vergetelheid. Wat wenst ge daarom Hem nog toe te brengen, middels enige levensverbeteringen, daar Hij u in Zijn liefdesarmen heeft willen zaligen als een onverbeterlijk zwarte zondaar. Zie daar de troost van de boodschap van het Heilig Evangelie. Daartoe moeten nu die onverbeterlijke zondaren uit Zijn volbrachte Werk gedurig getroost worden, Jes. 40:1-2, en roept Hij het Zijn lievelingen toe: *Waarom weegt gijlieden geld uit voor hetgeen geen brood is, en uw arbeid voor hetgeen niet verzadigen kan?* Zo ge dan dorst hebt om te drinken, drinkt dan van het levende Water, wil Christus Zijn volk hier eigenlijk zeggen. En drinkt toch nimmermeer van het dode water van uw levensbeteringen. Uw heiliging en uw gerechtigheid liggen daarom voor eeuwig vast in Hem, uw dierbare Verlosser. Die u het Water des levens kwam te schenken, waar gij omkwam van de dorst, en niets meer te drinken had, Die u Zijn doorboorde handen en voeten zeer liefelijk wilde tonen, toen gij niets meer tot betaling had. Die u kwam te vernieuwen door Zijn Geest, en u het nieuwe Leven uit Hem schonk krachtens de geestelijke inlijving door het geloof.

Hoort dan aandachtiglijk naar Hem, en eet het goede, en laat uw ziel in vettigheid zich bij vernieuwing mogen verlustigen, in het volbrachte werk van Hem. Daar hoeft werkelijk van uw kant NIETS meer bij, lief kind des Heeren. Het ligt eeuwig vast in Hem. Komt dan Mijn vriendin, komt dan Mijn lieve bruid, komt en drinkt dan van dat levende Water dat voor u voor eeuwig bereid is, en eet dan van Mijn verbroken Lichaam, want gij zijt eeuwig schoon en rein in Mijn volbrachte werk. Komt dan, en

verzadig u dan, en wordt weder dronken van Mijn eeuwige liefde jegens u, en verlustig uzelf weder aan Mijn doorboorde voeten. Kijk volk, wanneer u nou iets mag kennen van deze verbrijzelende Liefde Gods in Christus, dan wenste ge daar voor eeuwig aan Zijn doorboorde voeten te blijven liggen. Geliefde lezer, want alleen daar worden de liefste en bitterste tranen geweend. Alleen daar ziet een zondaar bij vernieuwing wat het Hem heeft gekost, en alleen daar ligt die zondaar weer verslonden in Zijn liefdesarmen, en blijft daar alleen het wonder van aanbidding over. Lees hier hoe die lieve John Warburton mochten drinken en zich mocht verlustigen en verzadigen van dat verworven Water des levens om niet :

“Een klaar gezicht van Zijn lijden en dood werd mij gegeven en dit brak mijn hart in stukken. O, hoe zag ik op Hem en rouwklaagde! “Wat heb ik gedaan?” riep ik uit; “ik heb de Heere gekruisigd. O, mijn vervloekte zonden, waardoor ik de nagelen in Zijn handen en voeten, en de speer in Zijn hart gestoken heb. O goddeloze, goddeloze die ik ben! En kunt Gij, wilt Gij mij verlossen en vergiffenis schenken, niettegenstaande al mijn vervloekte zonden?” Hoe wonderlijk werd mijn ziel ingeleid om te zien, dat de dierbare Zaligmaker had vervuld en gehoorzaamd, die Heilige Wet, die ik verbroken had in duizenderlei opzichten, dat al mijn vervloekte zonden op Hem gelegd waren geweest en dat Hij geleden had in mijn plaats. Ik had zulk een gezegend gezicht door het geloof van Zijn doornagelde voeten en handen aan het kruis, van de doornenkroon op Zijn hoofd, en van de speer, die in Zijn hart ging; en Zijn verzoenend bloed vloeide met zulk een vrede, liefde, blijdschap en vrijheid in mijn ziel, dat ik nauwelijks wist, wat of waar ik was.”

Ja lezer, als een mens daar iets van mag hebben, weet hij werkelijk niet meer waar hij is. Ds. Joh. Van der Poel zou zeggen: ‘dan loopt er water over je verstand heen.’ Leest u het kind des Heeren? Ge hoeft niets mede te nemen, dan behalve uw vervloekte zonden. “Nu dengene, die werkt, wordt het loon niet toegerekend naar genade, maar naar schuld. Doch dengene, die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die den goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid, Rom. 4:4-5.” Ja maar schrijver, roept iemand me in zijn gedachte toe, dat is het nu juist. Ik kan het somtijden niet meer geloven. Lief kind des Heeren, maar het hangt niet af van uw geloven, maar het ligt juist door dat zaligmakende geloofd voor eeuwig vast in Hem. Door dit geloof zijt gij met Hem voor eeuwig verenigd geworden. Daar kan geen duivel of hel meer iets aan doen. Maar mag ik u dan vragen, kin des Heeren? Wanneer die Bruidegom dan weer eens ongedacht overkomt, en bij u de gevoelige geloofsvaten ledig zijn, is Hij u dan geen bundeltje mirre dat tussen uw borsten vernacht. Gaat die mirre dan weer niet zeer liefelijk ruiken wanneer de was om dat bundeltje gaat smelten, vanwege dat uw hart sneller ging kloppen, omwille van de nabijheid van uw dierbare Bruidegom die u heeft willen kopen met Zijn dierbaar hartebloed? Komt dan, zegt die lieve Bloed-Bruidegom, en drinkt dan van mijn bloed en eet dan van Mijn verbroken Lichaam, en verlustig en verzadig uzelve, Joh. 6:37-41. Nooit meer zal Hij u meer begeven of verlaten. Kan ook een vrouw haar zuigeling vergeten, dat zij zich niet ontferme over den zoon haars buiks? Ofschoon deze vergate, zo zal Ik toch u niet vergeten. Zie, Ik heb u in de beide handpalmen gegraveerd; uw muren zijn steeds voor Mij, Jes. 49:15-16.

‘Schrijver’, roept daar een ellendige mij toe, ‘heeft u ook nog een boodschap, voor iemand die nog nimmer van dat levende Water heeft mogen drinken, uit vrije genade om niet? Voor een ellendige berooide en moegestreden ziel, die met al hetgeen van hem is, bijna aan een einde is gebracht. Voor een ziel die gezien heeft dat het in Hem te vinden is, maar niet weet hoe tot Hem te genaken, vanwege zijn vele zonden die er tussen Hem en zijn ziel liggen.’ Tot u wil ik de woorden spreken, die Christus sprak tot een vrouw die haar geestelijke goederen er met meerdere

mannen doorheen had gebracht. “Een ieder, die van dit water drinkt, zal wederom dorsten: Maar zo wie gedronken zal hebben van het water, dat Ik hem geven zal, dien zal in eeuwigheid niet dorsten; maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden een fontein van water, springende tot in het eeuwige leven, Joh. 4:13-14.” Geliefde lezer, het is zo al schrijvende mijn hartelijke wens en bede, dat de H. Geest u nog eens van uw vervloekte zonden kwam te overtuigen dat ge vanwege die zonden, in Hem nog nimmer heeft geloofd. Maar, dat ge er ook van doordrongen mocht geraken, dat ge zonder dit geloof in die lieve dierbare Zone Gods voor eeuwig zult moeten omkomen, naar Joh. 16:8-11. Want, Die den Zoon heeft, die heeft het leven; die den Zoon van God niet heeft, die heeft het leven niet, 1 Joh. 5:12. Christus moest door Samaria gaan, en vond daar een vrouw levende in overtreding. Een vrouw die de lusten van haar goddeloze vlees uit kwam te leven. Hij ontdekte haar geestelijk, door haar naar haar man te vragen, en verkondigt haar vervolgens Zijn heerlijk Evangelie. Het Evangelie van het levende Water. De vrouw wordt al sprekende begerig naar dat levende Water, en valt tenslotte uit haar nestje van dienstbare werken, wanneer Christus Zich zeer liefelijk aan haar goddeloze ziel gaat openbaren tot zaligheid. “De vrouw zeide tot Hem: Ik weet, dat de Messias komt (Die genaamd wordt Christus); wanneer Die zal gekomen zijn, zo zal Hij ons alle dingen verkondigen. Jezus zeide tot haar: **Ik ben het, Die met u spreek.** Zo verliet de vrouw dan haar watervat, en ging heen in de stad en zeide tot de lieden: Komt, ziet een Mens, Die mij gezegd heeft alles, wat ik gedaan heb; is Deze niet de Christus?” Lees hier hoe deze zwarte zondares mocht drinken van dat levende Water ten leve. En vertel me nu eens ellendige vermoeide ziel, hoeveel beter bent u nou, dan deze hoerachtige zondares? Niets, zult u me wellicht zeggen. De Heilige Geest heeft me innerlijk laten zien, dat het met mij nog veel erger gesteld is dan met deze vrouw. Zou het dan echt voor ook kunnen, schrijver? Ja lezer, voor een ieder die in Hem gelooft zou het nog kunnen. Want, al had ge uw goed en uw goederen er met duizend hoeren door gebracht, het bloed van Jezus Christus reinigt van alle zonden. O alle gij dorstigen! komt tot de wateren, en gij, die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld, en zonder prijs, wijn en melk! Waarom weegt gijlieden geld uit voor hetgeen geen brood is, en uw arbeid voor hetgeen niet verzadigen kan? Hoort aandachtiglijk naar Mij, en eet het goede, en laat uw ziel in vettigheid zich verlustigen, Neigt uw oor, en komt tot Mij, hoort, en uw ziel zal leven; want Ik zal met u een eeuwig verbond maken, en u geven de gewisse weldadigheden van David. Ziet, Ik heb hem tot een getuige der volken gegeven, een vorst en gebieder der volken. Ziet, gij zult een volk roepen, dat gij niet kendet, en het volk, dat u niet kende, zal tot u lopen, om des HEEREN uws Gods wil, en om des Heiligen Israels wil, want Hij heeft u verheerlijkt. Zoekt den HEERE, terwijl Hij te vinden is; roept Hem aan, terwijl Hij nabij is. De goddeloze verlate zijn weg, en de ongerechte man zijn gedachten; en hij bekere zich tot den HEERE, zo zal Hij Zich Zijner ontfermen, en tot onzen God, want Hij vergeeft menigvuldiglijk. Een rijker Evangelie kan en weet ik u niet te verkondigen. De Heere mocht deze enkele woorden nog willen zegenen tot verheerlijking van Zijn naar waarde nooit genoeg volprezen Naam, en tot uitbreiding van Zijn heerlijk Koninkrijk. Amen

D.J. Kleen